

se ud fra forholdene i et konkurrencebaseret marked.

Hvis der havde været tale om en dansk tv-station, som ikke ville rette sig efter Konkurrencerådets udtalelse om en rimelig markedspris, ville spørgsmålet kunne indbringes for domstolene. Domstolene ville så kunne tage stilling til, om tv-stationen havde opfyldt sin forpligtelse til at sikre, at enerettigheder til en vigtig begivenhed ikke udnyttes på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen forhindres i at kunne følge den i landsdækkende gratis tv.

Spm. nr. S 514

Til kulturministeren (17/11 99) af:

Jens Rohde (V):

»Såfremt TV-3 ikke brød den danske lovgivning, da stationen sagde nej til at følge Konkurrencestyrelsens prisfastsættelse til tv-retighederne til fodboldkampen Israel mod Danmark, hvilke initiativer vil ministeren da tage for fremover at sikre danske fodboldlandskampe på DR eller TV-2, og såfremt TV-3 brød den danske lov, hvilke sanktionsmuligheder ser ministeren da fremtidigt over for stationer, som bryder loven?«

Svar (25/11 99)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Direktivet om »tv uden grænser«, som ligger bag de danske regler om tv-retigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse, indeholder ingen bestemmelser om prisfastsættelse. Jeg har derfor taget spørgsmålet op med mine kolleger i de andre EU-lande, og vi vil nu sammen forsøge at finde en løsningsmekanisme, så en lignende situation ikke opstår igen.

Ad spm. nr. S 324

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Karen Rønde stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det forelø-

bige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 1082, lød således:

Til justitsministeren (1/11 99) af:

Karen Rønde (V):

»Finder ministeren det rimeligt, at der ikke, som i andre hverv, sker en årlig justering af honoraret til domsmænd?«

Supplerende svar (19/11 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har anmodet Domstolsstyrelsen om en udtalelse i anledning af det rejste spørgsmål. Domstolsstyrelsen har udtalt følgende:

»Domstolsstyrelsen kan oplyse, at vederlaget til domsmænd i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 712 af 17. november 1987 er fastsat til 600 kr. for hver dag og 120 kr. for hver nat, en domsmand må være borte fra hjemmet.

Justitsministeriets bekendtgørelse er udstedt i medfør af retsplejelovens § 87.

Vederlaget skal efter forarbejderne til retsplejelovens § 87 fastsættes således, at der almindeligvis ikke påføres lægdommere tab ved udførelsen af deres erhverv. Vederlaget er derfor fastsat på baggrund af udviklingen i den gennemsnitlige timefortjeneste i industri og håndværk til og med 2. halvår af 1986.

Vederlaget til domsmænd er ikke blevet reguleret siden 1987.

En justering af vederlaget til domsmænd i overensstemmelse med intentionerne bag retsplejelovens § 87 skønnes at ville medføre en årlig merudgift på ikke under 17,7 mio. kr.

En merudgift på 17,7 mio. kr. kan ikke afholdes inden for de økonomiske rammer, som er fastsat for retternes virksomhed. En forhøjelse af vederlaget til domsmænd vil således forudsætte, at retternes bevilling på finansloven forhøjes med fornævnte beløb.«

Spm. nr. S 526

Til forskningsministeren (17/11 99) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvor mange midler der er afsat i år og til næste år til nye initiativer inden for IT-forskning, IT-forskningsbaseret